KORKU

İRİ, KALIN, ALABİLDİĞİNE GELİŞİP DAL BUDAK SALMIŞ AĞAÇLAR ŞATONUN KARA GÖVDESİNİ GÖZLERDEN SAKLIYORDU.. YALNIZ TAM ÜSTÜNDE YÜKSELEN KASKATI, HEYBETLİ KULELERİ GRİ SONBAHAR GÖĞÜNÜ SANKİ BIÇAK GİBİ KESİYOR. VE DELİP GEÇİYORDU... BURASI KONT DOMİNİK ORLOF'UN ŞATOSUYDU...

ŞATONUN İÇİNDE RUTUBETLİ HAVA ESİYOR HER YERİ KASVETE BOĞUYORDU.. ESKİDEN MEVCUT OLAN PARLAKLIK ZAMANLA BOZULMUŞ, SİLİNMİŞ HER ŞEYİ KASVET SARMIŞTI... HATTA EN GÜNEŞLİ ANLARDA GÖLGELER İÇ İÇE KORİDORLARDA DEVAM EDERDİ... GECELEYİN AYIŞIĞI ALMAYAN KUYTU KÖŞELERDE KARANLIK O KADAR KOYULAŞIRDI Kİ.. SANKİ CANLI VARLIK GİBİ ŞEKİLLENİRDİ... BU KARANLIKTA KONT ORLOF OTURUR, UYKUSUZ GÖZLERİNİN ARDINDA ACI VEREN DÜŞÜNCELERE DALARDI...

YETER! BANA DOKUNAMIYACAKSINIZ! BANA BİR ŞEY YAPAMIYACAKSINIZ. İBLİS VE CEHENNEM ZEBANİLERİ ŞEKİLLERİ TARAFINDAN KORKUTULMAK İSTEMİYORUM!
ORLOF'UN HAYKIRIŞLARI GENİŞ ODADA TEKRAR TEKRAR YANKILANDI.. HAYALİ BİR DEHŞET ORDUSUNU DAĞITTI SANKİ... VE KARANLIKLAR İÇERSİNDE YAPAYALNIZ KALDI..
GİTMİŞLER. HEPSİ GİTMİŞ. FAKAT GERİ DÖNECEKLER. DAİMA GELİRLER. FAKAT BENİ KORKUTAMAZLAR.
NE KADAR İSTESELER DE BENİ TERKEDEMEZLER. BEN BURDA OTURACACAĞIM VE ŞARABIMI İÇECEĞİM!
ŞARABIM DA TÜKENMİŞ!
FELİKS! LUGO! BANA DAHA ŞARAP GETİRİN! CEVAP VERİN TEMBEL HERİFLER. DAHA ŞARAP İSTİYORUM!
GENE YANKILAR TEKRARLANDI. FAKAT KONT'A CEVAP VEREN OLMADI. BOŞUNA ÇIRPINDI VE ÖFKELENDİ...
GİTMİŞLER! ALÇAKLAR KÖPEKLERDEN KORKUYORLARDI.. HEPSİ... HEPSİ GİTMİŞ. HEPSİ DEHŞETE KAPILIYOR- CEHENNEME KADAR.. BEN DE KENDİM DOLDURURUM!
ZAMAN ONDAN ÇOK ÖNCE KONT ORLOF İÇİN ANLAMINI KAYBETMİŞTİ... YANINDAKİLER KAÇMIŞ, BU OLANLAR SADECE BİR TEK İNSANI İLGİLENDİRİYOR.. ŞİMDİ YÜRÜME, GEZİP DOLAŞMA BAŞLIYOR. KORİDORLAR VE HOLLER BOYUNCA ÖRÜMCEK AĞLARINA ÇARPARAK, YİYECEK ARAMAKTA OLAN FARELERE VE BÖCEKLERE ALDIRMIYARAK KOŞUYORDU...

HENÜZ BU KARŞI KONULMAZ KASVETİN, HER YERE YAYILMIŞ KARANLIĞIN İÇİNDE KONT ORLOF ASLA TAMAMEN YALNIZ DEĞİLDİ...

FAKAT ORLOF, KENDİ ADIMLARININ SESİNİ DİNLİYEREK KOŞMAĞA BAŞLADI...

ODALAR VE MAHZENLER ARASINDAN GEÇEREK, MERDİVENLERDEN AŞAĞI İNEN KONT, MAKSATSIZ VE YÖNSÜZ İLERLEDİ. KENDİSİNİ SUÇLUYAN VE MAHKUM EDEN PARLAK GÖZLERİN BAKIŞINDAN VE KESKİN SESİN ÇINLAYIŞINDAN KURTULMAK İSTİYORDU...

ŞAMDANINI YUKARI KALDIRAN KONT, ONUN TİTREK IŞIĞINDA ŞATOYU ELE GEÇİRMEK İÇİN YAPTIĞI KÖTÜLÜKLERİN SONUCU İLE KARŞI KARŞIYA GELDİ...

KORKUDAN SONSUZ BİR PANİĞE KAPILAN KONT, KONTROL EDEMEDİĞİ GÜMÜŞ ŞAMDANI KURU KEMİKLERE DOĞRU FIRLATARAK ZİNDANI KORKUNÇ BİR TAKIRTIYLA DOLDURDU...

VE ODA KOYU, EZİCİ KARANLIĞA GÖMÜLDÜ...

FAKAT KARANLIĞIN İÇİ BOŞ DEĞİLDİ. BİR TAKIM ŞEYTANİ ŞEKİLLER BELİRMİŞ KONTUN ÜZERİNE DOĞRU GELİYORLAR. TARİFSİZ CANAVAR SURATLI VARLIKLAR YERE DÜŞMÜŞ OLAN ORLOF'DAN HESAP SORUYORLARDI.

İŞTAHLARI GİTTİKÇE ARTAN YIRTICI YARATIKLARIN ELİNE DÜŞMÜŞ GİBİ GÖRÜNEN KONT'A HER AN ŞEKİL DEĞİŞTİREREK SALDIRIYORLARDI... KONT EL YORDAMI İLE MERDİVENLERE DOĞRU SÜRÜKLENEREK KENDİNİ KURTARMAYA GİRİŞTİ...

İÇ GÜDÜSÜNE UYARAK ALABİLDİĞİNE KAÇMAĞA BAŞLADI...

ADIMLARININ SESİ TAŞ DUVARLAR ARASINDA TEKRAR TEKRAR YANKILAR YAPARAK, KONT ODADAN ODAYA HOLDEN HOLE KAPILARI ÇARPARAK ÇILGINCA KOŞUSUNA DEVAM EDİYORDU...

FAKAT BİRDEN BİRE...

SON BAHARIN ISLAK SESİ KONTU İYİCE SARMIŞTI...

BİLİNMEYEN BİR SALDIRININ UĞULTUSU HAVAYI DOLDURDU ORLOFF KOŞMAK İÇİN DÖNDÜ.. FAKAT VAKTİ YOKTU. O TAM ÜZERİNDEYDİ. YAHŞİ BİR HAYVAN ULUMASI KULAKLARINI SAĞIRLAŞTIRDI. VE KÖRLEŞTİRİCİ BİR IŞIK GÖZLERİNİ DOLDURDU... SONRA KORKUNÇ BİR DÜŞME SESİ DUYULDU...

ARABALARINDAN HIZLA ÇIKAN BİR TURİST. ÇİFT, YOLDA ÇARPTIKLARI ŞEYİN NEOLDUĞUNU ANLAMAK İÇİN DURDU-LAR. FARLARIN KUVVETLİ IŞIĞI ALTINDA GÖRDÜKLERİ ŞEY ONLARI ŞAŞIRTTI...

ONLARIN ARKASINDA, AĞAÇLARIN SAKLADIĞI ŞATO DURU-YORDU. ARTIK DAHA FAZLA DOMİNİK ORLOF'UN HAYALETİ TARAFINDAN BİR DAHA ZİYARET EDİLMEDİ...

KARANLIKLAR PRENSİ

DRAKULA

YAZAN

Bram Stoker

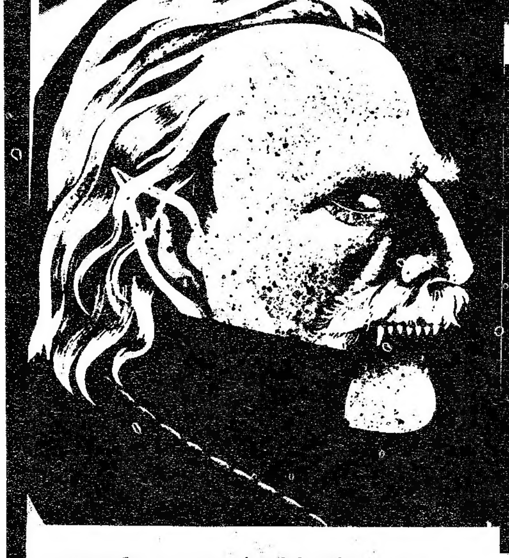

Jonathan Harker, Dostu Drakula'nın evinde misafir kalmağa gitmişti.Fakat kısa sürede,Kontun bütün iyi ağırlamalarına rağmen, o herşeyden uzak,karanlık şatoda rahatsız olur. Ayrıca Kont'un garip ve korkunç görünüşünden ürkmeğe başlar.Kont'un kan emenler cinsinden olduğunu ve kendisini de bu amacını gerçekleştirmek için,şatoya hapsettiğini anlar.Bir gün şatoda vampir kadınların hücumuna uğrayınca Drakula,onun kendişine ait olduğunu söyleyerek, kadınların elinden alır Jonathan'ı. Jonathan ertesi sabah şatonun mahzenine iner ve oradaki tabutları inceler.

ışığında,taze çiçeklerle süslenmiş olan mezar çirkin ve korkunç görünmüştü,fakat, birkaç gün sonra,çiçekler boyunlarını sarkıtıp kuruyunca , beyazlıkları uçup,yeşillikleri, esmerleşince,örümcekler ve böcekler egemenliklerini kurunca,taşlar tozlara bulanıp parlak madenler paslanınca, hayal edilebileceğinden daha sefil ve de hazin bir görünüş almıştı.

Van Helsing sistemli bir şekilde işe koyuldu.Tabutun plakasını okuyacak şekilde mumu yaklaştırdı,madenin üzerindeki tozları temizleyip,bunun Lucy'nin tabutu olduğunu anladı.Çantasında ikinci bir arama yaptıktan sonra bir tornavida çıkardı.

"Şimdi ne yapacasnızı" diye sordum.

"Tabutu açacağım.Bunu anlamalıydınız."

Hemen vidaları çıkarmıya başladı.Sonunda kapağı kaldırdı,altındaki kurşun sanduka da meydana çıktı.Görünüş benim için pek hoş değildi. Ölüye karşı bir saygısızlık olduğu, kadar,sağlığında uyurken kadının elbiselerini çıkarıp onu soymak gibi geliyordu bana.Arkadaşımın elini tutarak durmasını söyledim.O sadece şöyle dedi:"Görmelisin" tekrar çantasından ince bir kıl testere çıkardı.Tornavidayı kurşuna hafifçe vurarak ufak bir delik açtı,bu vuruş beni ürkütmüştü, deliği testeresinin ucu geçecek kadar büyüttü.İki haftalık cesetten bir gaz fışkırmasını beklemiştim.Biz doktorlar böyle şeylere alışmışızdır,gene de kapıya doğru geriledim. Fakat profesör bir an bile durmadı,kurşun tabutun bir yanı boyunca testereyle iki ayak kadar kesti,ordan öbür yana geçti,ayrılan parçanın kenarından tutarak onu tabutun ayak tarafına doğru geriye büktü.Mumu deliğe doğru uzatarak bakmam için bana işaret etti.

Yaklaşarak baktım. Tabut boştu.

Bu benim için muhakkak ki, bir sürprizdi ve üzerimde müthiş bir şok yaptı,fakat Van Helsing hiç heyecanlanmamıştı.Şimdi bastığı yerden daha emindi ve pek gayretli olarak devam edecekti."Memnun musunuz,dostom John?" diye sordu.

Bütün inatçı tartışmacılık huyumun içimde uyandığını hissedecek karşılık verdim.

"Lucy'nin cesedinin bu tabutta bulunmasından memnun oldum.fakat bu yalnız bir şeyi ispat eder."

"Nedir o dostum John?"

"Burada olmadığını."

"İyi mantık" dedi, "fakat burada olmaması için ne sebep bulunabilir?"

"Belki bir ceset hırsızı," diye belirttim."Belki teşrihanelere ceset satanlardan biri çalmıştır?"Aptalca konuştuğumu hissettim,fakat bu aklıma gelen tek gerçek sebepti.Profesör içini çekti."Ah güzel. Daha deliller elde etmeliyiz.." dedi."Geliniz benimle."

Tabutun kapağını örttü, bütün araçlarını toplayıp çantasına koydu.Işığı üfleyip mumu da çantasına attı.Kapıyı açıp dışarı çıktık.Arkamızdan kapıyı kapatıp kilitledi. Anahtarı bana uzatarak şunları söyledi."Bunu saklıyabilir misiniz? Daha emin olurdunuz".Güldüm.Hakiki bir neşeli gülüş değildi bu.Onu kendisinin saklamasını belirterek "bir anahtar hiçbir şey değildir" demek üzereydim.Yalnız"Birer eşleri vardır.hem böyle bir kilidi zorlayıp açmak da güç değildir ." dedim.Birşey söylemedi, fakat anahtarı cebine koydu... Sonra kendisi kilise avlusunun bir yanına bakarken, beni öbür yana bakmıya gönderdi.Bir porsuk ağacının arkasında yerimi aldım ve onun karanlık yüzünün taşlar ve ağaçlar arasında gözümden silininceye kadar hareket edişini seyrettim.

Yerimi hemen aldıktan sonra uzaktan bir saatin onikiyi çaldığını duydum,sonra bir ve iki oldu.Üşüyor ve sinirleniyor,profesörü beni boşuna bir iş için yanına almısana ve benim de gelmeme kızıyordum... Dikkatlice bir gözcülük yapamıyacak kadar üşümüştüm, uykum

Devamı gelecek sayıda

YILANLAR
BENİM TRANSİSTÖRUM BU CIZIRTIDAN DAHA İYİDİR. EVE DÖNÜP ONU DİNLİYELİM.!
BURDA HARCANIYORUZ. BÖYLE GİDERSE GİTARIMI REHİNE KOYUP AYAKKABICI DÜKKÂNINA GERİ DÖNECEĞİM.!
ORTAYA YENİ BİR BULUŞ ÇIKARMAZSAK MAHVOLDUK.!
FAKAT, BÜTÜN İNCE BULUŞLAR BİZDEN ÖNCE KULLANILDI..

VAY... ŞU MÜZİĞİ DİNLEYİN!...
ARADIĞIMIZ BULUŞUN SESİ BU!
ÜMİDİ KIRILMIŞ ÜÇ ARKADAŞ, TEKİNSİZ, VAHŞİ GÖRÜNÜŞLÜ YAPIDAN İÇERİ ATILDILAR...
ŞURADAN YUKARDAN GELİYOR!
GİDİP BAKALIM!
KAPIYI VURMADAN KRAL MOJO'NUN ODASINA NİÇİN GİRDİNİZ ?
ALDIRMAYIN BA-BALIK, ÇALMAYA DE-VAM EDİN!
MOJO YALNIZ DOSTLA-RI İÇİN ÇALAR. GİDİN ŞİMDİ YOKSA ONLARLA KARŞILAŞIRSI-NIZ!

AMAN ALLAHIM!.. DURMIYALIM HEMEN ÇIKALIM BURADAN.!
ESKİ MERDİVENLER GERİ ÇEKİLENLERİN AYAKLARI ALTINDA ÇATIRDARKEN YUKARDA GARİP MÜZİKLE BİRLİKTE ALAYCI KAHKALAR YÜKSELİYORDU...
HEE HEE
GARİP MÜZİK GECENİN SERİNLİĞİ İÇİNDE HALÂ YAYILIRKEN ÜÇ MÜZİKÇİ ARKADAŞ PLÂNLARINI UYGULAMAYA BAŞLADILAR...
BİR ŞEY YAPMALIYIZ. SÖZLERİ BURDAN DUYAMIYORUM.!
TELLERİN SESİ DE GELMİYOR. KULÜBÜN TEYPİNİ GETİRELİM. DAMA KOLAYCA ÇIKABİLİRİZ.
NE DİYORSUN DOSTUM? GENE ZİYARETÇİLERMİ GELDİ?

YAŞAYAN CESET

MEHRİZAT POYRAZ NİRON

Boğucu,sıkıcı ve donuk bir geceydi.Polis merkezinin odalarında zaman çok sessiz geçiyordu.Gazeteciler ve polisler briç oynamaktan bıkmışlar, bir şeyler olmasını, sessizliğin bitmesini bekliyorlardı.Expres gazetesinden Bradley."Yeter artık be.Bıktım şu oyundan, gidip biraz da ihtiyar Pop'la gevezelik edelim."

Pop Henderson morgun gece bekçisiydi.Ağır,uyuşuk,70 yaşlarında kadar bir adamdı. Onu çoktan işten çıkarırlardı ama, çok yoksuldu.Bakmak zorunda olduğu bir kaç kişilik ailesi vardı,Amirleri bu nedenle onun uyuşukluğuna ve yaşına göz yumarak,işinden kalmasına razı oldular.Record gazetesinin cinayet yazarı olan,genç zayıf Furness:

"Ne gevezeliği edeceksin ki onunla?" diye sordu.

Bradley onun kulağına bir şeyler fısıldadı.Ama Furness razı olmuyordu arkadaşının dediklerine.Başını, şiddetle itiraz edercesine sallayarak:

"Fakat Pop kötü bir adam değil ki.Zavallı bir morukcuk" dedi.Brodley'i düşüncelerinden caydırmak,kararından vazgeçirmek kolay iş değildi.Aklına eseni yapmasa rahat edemezdi. Şimdi de ihtiyar Pop'a bir oyun oynamak fikri girmişti kafasına ve vazgeçmek istemiyordu bundan.Saatlerdir oturduğu yerde pineklemekten usanmıştı.Oysa eğlenceye, oyuna meraklıydı.

Furness ağır başlıydı ona göre.Fakat eninde sonunda her zamanki gibi Bradley'e baş eğlemk zorunda kaldı ve "peki" dedi.

Aralarına Chronicle gazetesinden Morgan'ı da alarak aşağı indiler.Morg salonundaki küçük odasında Pop oturmuş nöbetinin bitmesini bekliyordu. Çok miyoptu,gazete gibi şeyler okuyamazdı.Radyoda dinlemez.Öylece oturur kalırdı. Saatleri geçerdi.İlk katta 20 kompartıman vardı. Sıfırın altında bir soğukluk bulunan bu odacıklarda kaza ve cinayetlerin kurbanlarının cesetleri, dururdu. Brodley Pop'a yaklaşarak konuştu:

"Pop.11 numarayı açıp görmek istiyoruz.Yeni bir bilgi edindik.Galiba ortadan kaybolan bankerin cesediymiş o."

"11 numara mı?"

Pop ağır ağır yerinden kalktı.Uyuşuk ayakları üzerinde sendeleyerek 11 numaralı odaya vardı.Bir itişte kapı açılıvermişti.Uzun bir morg sehpası üzerinde bir ceset yatıyor,görünüşünü bir beyaz çarşaf örtüyordu.

Bradley çarşafı sıyırıp açtı ve sanki cesedin yüzünü inceliyormuş gibi dikkatle bakmağa başladı.Sonra doğrularak:

"Evet,bu ona benziyor.Bana anlatılanlara çok uygun yüz hatları..Pop,lütfen 11 numaranın fişini getirir misiniz bana?"

Gece nöbetçisi ihtiyar Pop ağır adımlarla hemen oradan uzaklaştı ve istenilen fişi getirmeğe gitti.Bradley Furness'ı pop'un peşinden gönderdi. Zaten ona sıkıntısından içki içmişlerdi.Oyunun gidişi zevklerini daha da arttırdı ve Bradley'le morgan orada hazırlıklarını tamamladılar.

Furness,evrak odasında 11 numaralı cesedi yerine koyabilirsiniz artık.Gel Furness biz de çıkalım,bir kaç el daha oynayalım bari."

İki gazeteci çekildiler ve az ötedeki köşede saklanarak, beklemeğe koyuldular.Pop, ilkin sabırla evrakları dosyalarına,onları da yerlerine yerleştirdi.Sonra acele etmeksizin yavaşça büyük morg salonunu geçtiler.Yürürken ayakları titriyordu halsizlikten. Kapısı açık lana 11 numaralı odaya girdi.Cesedin üstü hal̂â açıktı.Daha cesede 4 metré kadar bir mesafe varken, beyaz çarşaflarda bir hareket belirdi.O andan itibaren bir tiyatro sahnesi oynanmağa başladı.Çarşaflara sarılı ceset birden doğruldu ve olduğu yere oturuverdi.Üstündeki fazla sargılar aşağı sarkarken, karanlık içinde daha da az gören miyop bekçi önce pek birşeyler anlayamadı.Bu canlanan ceset,Bradley'den başkası değildi.

"Neredeyim be?Bana ne yaptınız?" diyerek boğuk bir sesle konuştu gazeteci Pop Hendersson olduğu yerde durdu. Dehşetten donakalmıştı. Ölünün konuşması az dehşetli şeymiydi ya? Bradley bembeyaz sargılı kolunu kaldırarak Pop'a doğru uzandı ve konuşmasına devam etti:

"SİZ NE YAPTINIZ BANA SİZ? BENİ ÖLDÜRMEK İSTEDİNİZ HA?"

Dramatik komedi tam anlamiyle korkunç bir hava yaratmıştı ihtiyar Pop'un üzerinde. Bradley her zamanki ustalığıyla oyununu başarı içinde yürdürüyordu.Pop'un ne yapacağını çok merak ederek bekliyordu.

Bir an için Pop,yere çakılı gibi kalakalmıştı. Kesik kesik ve uğultulu soluklar alıyordu korkudan.Sonra aniden kendine gelerek geri döndü ve

belki 20 yıldan fazladır hiç acele bile yürümemiş titrek ayaklarıyla bir koşu bir koşu tutturuverdi ki,görülecek şeydi doğrusu.Merdivenlere yöneldi.Bir yandan da bağırıyordu, çılgınlar gibi.

"Tanrılar koruyun beni.Bana yardım edin.Yaşıyor. Ölü yaşıyor.Kendine geldi ceset... Nöbetçiler koşun."

"Robert! Robert! Çabuk gelin.İmdadıma koşun.Cesetlerden biri dirildi."

Böyle bağırıp çağırarak heyecan içinde geçti Furness ve Morgan'ın yanından. Koşarak nöbetçi polisin odasına vardı. O sırada Dave Bradley de anlamlı bir gülümseme ile 11 numaralı morg kompartımanından çıkıyordu.Üzerine acele ile geçirdiği ak çarşaflardan sıyrılmış,normal haline dönmüştü.

Hemen arkadaşlarının yanına vardı ve hep birlikte başka bir yoldan gözden kayboldular.Az sonra odalarına dönerlerken koridorlarda bağırışarak koşuşan nöbetçilerin ve ihtiyar pop'un sesini gülümseyerek duydular.

Pop'" size yemin ederim ki efendim,doğruldu yerinden, oturdu ve elini bana doğru uzattı...Aman allahım,nasıl oldu da ben çıldırmadım." Konuşarak morga indiler.Üç kurnaz ve şakacı gazeteci birbirlerine se-

vinçle bakışıyorlardı.Üç dakika sonra iri yarı kat nöbetçisi hışımla odalarına giriyordu."Sizi gidi sizi,Gene ne pis şakalar yaptınız ha böyle? Siz Şeytan'ın ta kendisisiniz" Bradley'e bağırdı ve çıktı gitti...Bradley gene gülüp eğleniyordu.Morgan ve Furness artık sıkılmışlardı.Çıkıp gittiler.Bradley,oradan hiç kimsenin şakadan anlamadığını ve hoşlanmadığını acıyla düşünüp, durdu bir süre.Az sonra da

Pop,ezilip büzülerek içeri girdi:

"Bu pek yapılacak bir şaka değildi Bav Bradley. Çünkü olanlar baş nöbetçi ile bana oluyor.Koşup ona durumu anlatmıştım.Gidip baktık.Herşey herşey yerli yerindeydi.Az önce sizin de oralarda olduğunuzu ona anlatınca,baş nöbetçi mutlaka gene sizin şakalarınızdan biri olacağını söyledi.Sindi de hep benimle alay ediyor efendim.Bir daha şakaya kurğan gidersem beni işten attıracağını söyledi efendim.Çok rica ederim.Paraya ihtiyacımız var bizim bir daha şaka etmeyelim. Bradley şakasız yaşayamazdı... Çıktı bir lokale gitti.Bir kaç kadeh viski sıkıntısını dağıtmaya ve onu neşelendirmeğe kafi gelmişti.Gene müthiş bir şaka plânı düşünmeğe koyuldu. Şakasız,neşesiz geçen bir gün yaşanmamış sayılırdı onca,Saat gece yarısını geçiyordu. Gene canı şaka etmek istedi ve bir kibrit çakarak usulca az ötesinde oturan ufak tefek bir adamın ayaklarına fırlattı. Adamın ayaklarındaki ince pabuç ve çorapların tutuştuğunu, görerek gülecekti.Hemen barmeni çağırarak bir viski daha istedi ve " bak adama ne oluyor" dedi,gülerek.Barmen hiç bir şey anlamamıştı.Gözlerini fal taşı gibi açarak ufacık tefecik adama bakarken adam

aniden bir çığlık attı ve yerinden sıçradı.Eliyle tutuşan paçalarındaki alevleri söndürdü ve küfürlerle karışık bir yumruk salladı Bradley'e. Anlamıştı işi onun yaptığını.... Bradley sarhoş kafasına yediği yumrukla yere yığılıverdi.. Başına koştular.Adam halâ "bunu bana yapsınlar ha? Nasıl cüret edermiş be.Köpoğlusu beni tanımıyor mu bu herif.. Müthiş yumruk KİD WILKİNS'i tanımıyor mu be?"

Eğilip kaldırmak istedi Bradley soluk almıyordu artık. Yüzü hurdahaş olmuştu.Hiç bir hareket görülmüyordu.

"Ölmüş be" dedi barmen.

"Ölmüş mü? Tüh.O kadar sert de vurmamıştım oysa.Bir kaza oldu."

"Evet KİD, bir kaza oldu gerçekten."kapıyı kapadılar... Kid gazetecinin ceplerini boşaltarak bulduklarını kendi cebine aktardı.Cesedi denize atmayı kararlaştırmışlardı. Az sonra Bradleyi bir sarhoş gibi aralarına alarak karanlıklara, daldılar.

xxxx

Bradley aniden kendine geldi yaşadığının farkına vardı.Fakat hiç kımıldayacak, bir hareket yapacak gücü yoktu.Nerede,nasıl olduğunu bile anlayamıyordu.Üstelik hiç bir yeri de acımıyordu.İçinden boynunu bir yere çarpmış olduğunu, düşündü.Sonra uzaklardan gelen bir ses duydu.

"Evet,cesedini rıhtımda bulmuşlar.Görünüşte boynu üzerine düşmüş gibi bir hali var. Çoktan ölmüş ama.Nöbetçi doktor hiç bir yaşama belirtisi bulamadı.Size gönderdi nihayet.Kimlik kartı da yok.Bu gece iyi saklayın onu.Yarın otopsi yapılacak.." Ses sustu Bradley , kendisini kaldırdıklarını ve götürdüklerini hissetti.Boynunda bir çatırdama oldu ve aniden gözlerini açıverdi.Gördüğü adam o kadar yakın bir dost gibiydi ki hemen dili de çözülüverdi.

"Pop...Pop Henderson" diye mırıldandı.İhtiyar bunun farkına bile varmamıştı.Cesedi düzelmeğe devam ediyordu.Bradley yeniden konuştu:

"Pop...Pop...ben yaşıyorum".

Pop,başını kaldırarak ona baktı.Kirpiklerini kırpıyordu suk sık...

"Pop,benim Dave Bradley.Ben yaşıyorum...Çabuk bir doktor çağır."

Pop Henderson aniden titredi.Eğildi:

"Bay Bbrádley.Sizi bu halinizle hiç birimiz tanıyamamıştık."

Bradley"Boş ver onu şimdi de,koş bir doktor getir bana. Çıkar beni buradan."

"Bay Bordley size söylemiştim ama.Bu gece bir şaka yeter. Haydi susun artık..."

Çarşafları dikkatle örttü üstüne.

"Baş nöbetçi Robert beni bir daha affetmez.Bay Brodley.. Aynı gecede iki şaka birden olmaz..."

Telâşsız adımlarla 12 numaralı morg kompartımanından, çıktı ve kapıyı kilitledi.Ağır, uyuşuk bir halde odasına giderek sabırla nöbetinin sona ermesini bekledi.

ŞİMDİ 1888 YILI LONDRASININ GİZLİ GÖLGELERİ ARASINA GİDELİM, SİZ MERAKLA KIVRANAN OKUYUCULAR, ORDA TIP MESLEĞİNİN İKİ UĞURSUZ ÜYESİ İLE KARŞILAŞACAK VE ŞEYTANİ İŞLERİNİN KORKUNÇ SONUÇLARINI ŞU TASARIDA ÖĞRENECEKSİNİZ!
FRANKENSTEIN GİBİ!
BÜYÜK SİS DALGALARI HER YERİ NEMLİ VE SOĞUK BİR ÖRTÜ İLE SARMAKTADIR. FAKAT BU BENİM İHTİYAÇ DUYDUĞUM KORUNMAYI SAĞLIYOR. UZAKTA BİR YERDEKİ MEYHANEDEN MÜZİK VE GÜLME SESLERİ GELİYOR, AZ ÖTEDE VAPURLAR DÜDÜK ÇALIYORDU. DERKEN BEKLEDİĞİM SESİ DUYDUM. BU BİR HANIMIN AYAK SESİYDİ...
GECE SERİNDİ, FAKAT KALINCA GİYMİŞTİM. PARMAKLARIM HEKİM ÇANTAMI AÇARKEN HEYECANDAN TİTRİYORDU. KORKU VE NEFRETTEN HASTA GİBİYDİM. ADIM SESLERİ DAHA DA YAKLAŞTI VE KADININ ŞARKI SÖYLEMESİNİ DUYDUM...
ŞİMDİ DE BAŞKA BİR SES DUYDUM. BU HER ZAMANKİNDEN HIZLI ÇARPAN KALBİMİN SESİ İDİ. AYAK SESLERİ KESİLİRSE KADININ BUNU DUYABİLECEĞİNİ SANDIM VE BAĞIRARAK KAÇABİLECEĞİNİ DÜŞÜNDÜM. FAKAT TAM ÖNÜMDEN GEÇERKEN HEMEN ATILIP İŞİNİ BECERDİM...
EEEEEEEEEE
EEEEEEEEE

MÜMKÜN OLDUĞU KADAR ÇABUK VE İNSAFSIZCA... KESİN BİR HAREKETLE BIÇAĞI BOĞAZINA DAYADIM. DAHA ÖNCE BEŞİNE YAPTIĞIM GİBİ...
GEVŞEMİŞ BEDENİNİ YOLUN TAŞLARI ÜZERİNE İNDİRDİM. VE BİR TİKSİNMEYLE GERİ ÇEKİLDİM. ŞİMDİ KASAPLIK BAŞLIYACAKTI. İNCEDEN İNCEYE KESİP BİÇME, ETKİLİ CERRAHLIK İÇİN VAKİT YOKTU. ÇABUK DAVRANMALIYDIM...
LÂNET OLSUN SANA DR. PIKE. BENİ BUNA SÜRÜKLEDİĞİN İÇİN LÂNET SANA!
NATHAN PIKE WHITECHAPEL HASTANESİ CERRAHİ OKULU MÜDÜRÜ İDİ. PEK PARLAK FAKAT ZALİM VE ÇOK TİTİZDİ. BAZI ÖĞRENCİ ARKADAŞLARIM GİBİ ONUN KARŞISINDA DEHŞETE DÜŞÜYORDUM. BİR GÜN ÖZEL OLARAK BENİ ODASINA ÇAĞIRDIĞINDA..
EPEY ZAMANDIR GÖZÜM SİZDE. LABORATUVARDA PEK BECERİKLİSİNİZ. SİZDE CERRAHLIK İÇİN DAHİCE BİR SEZİŞ VAR!
ÇOK.. ÇOK TEŞEKKÜR EDERİM EFENDİM. FAKAT BEN....
BUNDAN EMİNİM BAY TODD. SON YAZILI SINAVDA SAHTEKÂRLIK YAPMANIZ PEK ÖNEMLİ. GÖREYİM. SİZİ KOVMAYI İCABETTİRİR ANLIYOR MUSUNUZ?
Rİ... RİCA EDERİM AÇIKLIYABİLİRİM. HAZIRLANMAK İÇİN PEK VAKTİM YOKTU. GEÇİNMEK İÇİN ÇALIŞMAK ZORUNLULUĞUM VAR. HİLE YAPMAK İSTEMEDİM FAKAT BAŞARAMAMAYI GÖZE ALAMAZDIM.
ANAM, BABAM, BENİ BURAYA GÖNDEREBİLECEK PARAYI BİRİKTİRMEK İÇİN KENDİLERİNİ ÖLÜME ATTILAR. DOKTOR OLMAK BENİM HER ŞEYİMDİR AFFEDİNİZ EFENDİM!
SAHTEKÂRLIK, SAHTEKÂRLIKTIR TODD. BUNUN ÖZÜRÜ OLMAZ. FAKAT İKİMİZİN DE HOŞUNA GİDECEK BİR CEVAP VARDIR.

RUHLARINI ŞEYTANA SATAN ADAMLARIN HİKÂYELERİ VARDIR. PİKE BENİ DOKTOR YAPMAYI TEKLİF EDEN ŞEYTAN OLDU. DAHA DÜŞÜNMEDEN ONUNLA ANLAŞTIM.
İŞTE BAY TODD HER ŞEYİN CEVABI BURDA.!
EVET DOKTOR. FAKAT BİZİMLE NE İLGİSİ OLABİLİR ? HER ŞEY PEK HAYALİ. BURDA ANLATILANLAR TIP BAKIMINDAN İMKÂNSIZ.
ÖYLE Mİ ? PARLAK BİR DOKTOR OLMAYI DÜŞÜNEN BİR ADAM DAHA AÇIK BİR ZEKÂLI OLMALIDIR.
MÜDÜRE HASTANENİN UZAK BİR KÖŞESİNDE ÖZEL BİR LABORATUVAR VERİLMİŞTİ. ÇALIŞMALARI GİZLİ İDİ. DERS OLMADIĞI SAATLERDE ORAYA KAPANIYORDU. BİLDİĞİME GÖRE BU ÇALIŞMALARDAN İLK BEN HABERDAR OLDUM.
AMAN ALLAHIM! BU... BİR...
BİR KADIN BAY TODD. BAZI GERÇEK SINIRLAMALARLA MEYDANA GETİRİLMİŞTİR. EDEBİ ESERDEKİ KADAR DEĞİL. HERHANGİ BİR CERRAH, ANATOMİ BİLGİSİ OLAN BİR YELKEN DİKİCİSİ BU BİRLEŞTİRMEYİ YAPABİLİR. DAHA YAKINA GELİN.
NABIZ ATIYOR... İNANILMAZ ŞEY... CANLI BU.!
UFAK BİR KIVILCIM. ORGAN EKLİYEREK, AŞILIYARAK, YARATARAK, BİR YILI AŞKIN BİR ZAMANDAN BERİ BAKIP BESLEDİĞİM BİR HAYAT KIVILCIMI.
BİR YILI AŞKIN BİR ZAMAN..BİR YIL ÖNCE KARINIZ....
BİR TREN KAZASI BU İLK ADAMI ATTIRDI. YALNIZ ÇALIŞMAK ÇOK YAVAŞ ÇOK SINIRLI GİDİYOR. YARDIMA İHTİYACIM VAR TODD, YARDIMA.!

EFENDİM.. Bİ.. BİLMİYORUM. YAPTIĞINIZ ŞEY PEK PARLAK. FAKAT AYNI ZAMANDA BU... GÜZEL...
TABİİ BİR MÜDÜR OLARAK BANA YARDIM EDECEK BİR ÖĞRENCİNİN TIB ÖĞRENİMİNİ GARANTİLİYECEĞİM!
REDDEDERSEN SENİ HEMEN KOVARIM TODD. BU MESLEĞİNİN BAŞLANGICI, YA DA SONUDUR. APTAL OLMADIĞINI KABUL ETMEKLE GÖSTERECEKSİN. APTAL MISIN TODD?
HAYIR DR. PİKE KABUL. NE ZAMAN BAŞLIYORUM?
GÜNDÜZÜN GÖREVLERİN HERHANGİ BİRİNİNKİ KADARDI. FAKAT GECELERİ DEHŞET DOLU BİR İŞİM VARDI. DR. PİKE'İN İSTEDİKLERİNİ CERRAHİ OKULUNA GETİRİLEN CESETLER KARŞILIYAMAZDI. BENİ GİTTİKÇE DAHA SIK MEZARLARDAN TAZE CESET ÇALMAYA GÖNDERİYORDU.
BU BERBAT GÖREVDEN ÖZEL LABORATUVARA DÖNEREK KİLİTLİ KAPILARIN ARDINDA DR. PİKE'İN HEYECANLI, DELİCESİNE AMELİYATLARINDA ONA YARDIM EDİYORDUM.
BAŞARISIZLIK.. BİR BAŞARISIZLIK DAHA.. HİÇ BİR İLERLEME YAPAMADIK. ZAMAN GEÇİNCE DOKULAR BOZULUYOR. UYGUN ŞEKİLDE KAYNAŞMIYORLAR! DAHA TAZE MALZEMEYE İHTİYACIMIZ VAR!
FAKAT DAHA NE YAPABİLİRİZ?

BU SORU AĞZIMDAN ÇIKAR ÇIKMAZ CEVABINI ÖĞRENDİM. PIKE'IN BUNU BELİRTMEKTEN KORKMADIĞINI ANLADIM.
BİRİ ÖLÜR ÖLMEZ HEMEN AMELİYAT YAPMALIYIZ. BUNDAN EMİN OLMANIN ANCAK TEK YOLU VARDIR.
YOK YOK! BU CİNAYETTİR. BUNU İSTEMEK FAZLA OLUR. İSTEMEM YAPAMAM.. NASIL YAPABİLİRİM?
ARTIK DURAMIYACAK KADAR İLERLEDİN TODD. ŞİMDİ DURMAK HER ŞEYİ YİTİRMEKTİR. DIŞARI BAK. LONDRANIN EN ÇİRKİN SEMTLERİNDEN BİRİ.. İNSANLIĞIN DÖKÜNTÜLERİNİN YURDU. KADINLAR VE ERKEKLER....
BUNLARIN NE ÖNEMİ VAR Kİ? BAR KIZLARI... SOKAK SERSERİLERİ... HAYATLARINI MAHVETMİŞ KİMSELER. KENDİLERİNİ ALKOL VE SEFAHAT İÇİNDE ÖLDÜRÜYORLAR. ONLARDAN BİRİ SENİN MESLEĞİNDEN DAHA MI ÖNEMLİ?
BİLMİYORUM. SANIRIM Kİ HAYIR.
BU BİR RÜYA.. BELKİ DE BİR KABUSTU. GECENİN SİSİ İÇİNDE HEKİMLİK ÇANTASI ELİMDE İLERLİYORDUM. ÇANTADAKİ KESKİN BIÇAKLAR VE NEŞTERLE BANA MÜTHİŞ AĞIRMIŞ GİBİ GELİYORDU.
BUNU YAPAMIYACAĞIM. YAPMAK İSTEMİYORUM.
FAKAT ÖNÜME ÇIKAN İLK KURBANI ÖLDÜRDÜM.

DÖNÜŞ
ÖZET:
OTOMOBİLLİ BİR SEYYAR SATICI ŞEHİR DIŞI BİR YOLDA SAĞNAK HALİNDEKİ YAĞMURDAN BİR ÇİFTLİĞE SIĞINIR. ÇİFTLİK SAHİBİ, O GECE BEŞ YIL ÖNCE KENDİSİNE BİR MİKTAR PARA TESLİM EDEREK GİDEN NAHUM ADINDA BİR YAZARI BEKLEMEKTEDİR. NAHUM'UN BİR KAZADA ÖLDÜĞÜNÜ VEYA ÖLDÜRÜLDÜĞÜNÜ SÖYLER...
NAHUM'UN KİTABINI OKUMAYA BAŞLADIM. BU OKUMANIN TEKRAR TEKRAR NE KADAR KORKUNÇ KELİMELERİN SIRALANIŞI OLDUĞUNU HAYRETLE GÖRDÜM. GÖZÜME ÇARPAN EN KÖTÜLERİNİ HECELEDİM.
AİLA... HİMEL... ADONAİS... AMARA... ZEBAOTH... KADAS.. HERALİUS...
BU GARİP HECELERİN, ŞEYTANLARIN, CİNLERİN TOPLANMASI YA DA ÖLÜLERİN KALKMASI İÇİN OKUMAKTAN BAŞKA... İŞE YARAMADIĞINI DÜŞÜNDÜM AKLIM KARMAKIŞIK OLMUŞTU...
SAAT ONBİRE DOĞRU YAĞMUR AZALMIŞ GİBİYDİ. TEKRAR YOLA ÇIKMADAN ÖNCE BİRAZ DİNLENMEK İÇİN IŞIĞI SÖNDÜRDÜM. YAĞMURUN PATIRTISINDAN, ÇOK KENDİMİ DİNEMEYE BAŞLADIM...
EV SAHİBİM HALÂ OTURUYORDU. KISA ARALARLA KALKIYORDU. ORADAN ORAYA GEZİNDİĞİNİ DUYABİLİYORDUM.

YILDA 550 DOLAR.. YEDİ ELLİ EDER.. HEPSİ BUYDU ÇARÇABUK GİTTİ...
NAHUMU HEDEF ALDIĞINI BİLMİYORDU.
İHTİYARIN VİCDANI RAHAT DEĞİL GALİBA. BU EVDE OLDUĞU GİBİ DÜNYADA DA YAPAYALNIZ.
DIŞARDA GECE KUŞLARI ÖTMEYE BAŞLAMIŞTI.. ŞAFAK YAKIN DEMEKTİ...
BU KUŞLARIN SESİNİ DUYMAK HAYRA ALAMET DEĞİL. BİR ÖLÜ VAR DEMEKTİR.
BEN UYKUYA DALDIM...
ŞİMDİ HİKÂYENİN BENİ DUYULARIMDAN BİLE ŞÜPHE ETTİREN KISMINA GELDİM. ŞİMDİ GERİYE BAKTIĞIMDA BU BANA İMKÂNSIZ GİBİ GELİYOR. BU KADAR ZAMAN SONRA BÜTÜN BUNLAR RÜYA MIYDI DİYE DÜŞÜNÜYORUM. OYSA RÜYA DEĞİLDİ. HALÂ BUNU DOĞRULUYAN GAZETE KUPÜRLERİ VAR. AMOS STARK HAKKINDA, O UĞURSUZ VADİNİN BİR YAMACINDA YARI UNUTULMUŞ BİR MEZARIN CEHENNEMİ SALDIRISIYLA İLGİLİ BUNLAR.
UZUN BOYLU UYUKLAMADIM. UYANDIĞIMDA YAĞMUR KESİLMİŞTİ. FAKAT GECE KUŞLARININ SESLERİ EVİN YANINDA DAHA YAKINDAN GELİYORDU. HEM DE GÜRÜLTÜLÜ KORO HALİNDE...
YOLA ÇIKMALIYIM. İYİ Kİ KUŞLAR BENİ UYANDIRDI.
FAKAT AYAKLARIMI YERE BASAR BASMAZ. DIŞ KAPI VURULDU.
KİM O?
VURUŞ BU SEFER ŞİDDETLİ OLDU. STARK'IN BAĞIRDIĞINI İŞİTTİM..
AHH!..IHHH!
GECE YARISINI GEÇİYOR!

AMOS STARK, KAPIYA CEVAP VERMEYE GİTTİ. KAPI AÇILDI...
HAA... HAYIR. GERİ DÖN. ONU BEN ALMADIM. GERİ DÖN.!
KORKUNÇ BİR ÇIĞLIK ATTIKTAN SONRA ONUN YERE DÜŞTÜĞÜNÜ HİSSETTİM. BİR SOLUMA VE IHH LAMA SESİ GELİYORDU...
SENDELİYEREK KAPIYA DOĞRU ATILDIM. VE MÜTHİŞ BİR AN, HAREKET EDEMİYEREK, BAĞIRAMIYARAK YERİMDE MIHLANIP KALDIM.!...
ÇÜRÜMÜŞ BİR İSKELET AMOS STARK'IN ÜZERİNE ABANMIŞTI. KEMİKTEN PARMAKLARI BOĞAZINI KAVRAMIŞTI.. CESEDİN KAFA TAŞININ ARKASINDAKİ KEMİKLER BİR KURŞUNLA DAĞITILMIŞTI. KENDİMDEN GEÇEREK YERE YIKILDIM.

BİR SÜRE SONRA AYIL-
DIĞIMDA ADAMCAĞIZ SON
GÖRDÜĞÜM ŞEKİLDE YA-
TIYORDU. KENDİSİNE YAR-
DIM EDEBİLİR MİYİM DİYE
YANINA KADAR SÜRÜN-
DÜM...
ÜZERİNE EĞİLİNCE BİR KERE DA-
HA DEHŞETE KAPILDIM, ÇÜNKÜ BOY-
NUNUN RENGİ KAÇMIŞ VE BİR İSKE-
LETİN PARMAKLARININ ETİNE SAP-
LANMIŞ OLDUĞUNU GÖRDÜM.
FRED, ONLARA
BAKARKEN
KEMİKLER
KENDİLİĞİNDEN
AYRILARAK AMOS
STARK'LA HESAP-
LAŞMAĞA GELMİŞ
OLAN NAHUM'UN
ARKASINDAN
MEZARA YOL-
LANDILAR.

BU SAYIMIZDA BİTEN "BEN BİR VAMPİ-
RİM" ROMANI YERİNE, PEK YAKINDA
Benoit Becker'in
DEHŞET VE HEYECAN
VERİCİ ROMANINA BAŞLIYORUZ!
"CİNAYET ŞATOSU"!

BEN BİR VAMPİRİM

yazan: MAURICE LIMAT
çeviren: MEHRİZAT POYRAZ

KORKU ve DEHŞET ROMANI

Mimar Leşen, arkadaş olduğu dedektif Teddy Verano ile bir plân kurarak, kendisine kanını verip, ortadan kaybolan esrarengiz kadını tuzağa düşürmek amacındadır. Verano, Leşen'in yüzücü yeğeni Bernar ile resimlerini gazetelerde yayınlatarak suçlunun, kurbanına yaklaşmasını bekler. Meçhul kadın bir gün nihayet Bernar'ı arar ve amcası ile görüşmek istediğini söyler. Leşen kadınla buluşmak, istemez. Bernar büyüsüne kapıldığı kadınla kendisi buluşmak, üzere çıkar. Tam vampir kadının Bernar'a hücum edeceği sıra, amcası ve arkadaşı yetişirler.

Leşen dinleniyordu. Çok daha iyiye yöneliyordu sıhhati. Az bir süre sonra diğer normal insanlardan, biri olacaktı. Onu sorguya çekmişlerdi. Ama Leşen Verano'ya, hiç bir şeye yakınmadığını, kendisine yeniden hayat veren bu işe bütün yüreği ile atıldığını ve pişman olmayacağını anlattı.

Issız Villâda onun izini bulmak, çok kolay olmuştu. Kırık camlı pencerede kalan kan izleri ilk işareti, vermişti. Sonra bütün orman boyunca, dereye kadar onun kaçarken, bıraktığı ayak izlerini taze çimenlerin üzerinden takip ederek kendisini bulmuşlardı. Jandarmaları, başlarından atan Verano ve İsabelle, onların iyice uzaklaşmalarını beklедikten sonra orman yoluna sapabilmişlerdi. Nihayet dere kıyısında, uzanmış yatan Jean Louis'yi görmek onları çok sevindirmişti. Biraz daha gecikmiş olsalardı Leşen'in kanı son damlasına kadar dereye akmış, olacaktı. Uyuşturulmuş Bernar ertesi sabaha kadar uyudu. Marika'nın ona içirdiği bardak analiz edilerek, içirdiği nesneyi buldular.

O, Marika'ya sarıldığı andan sonrasını hatırlamadığını düşünüyordu, kendi kendine. Fakat ne Verano, ne, de İsabelle ona hiç bir şey sormadılar. Hiç bir şey de anlatmadılar. Bernar eskisi gibi Marika'yı garip yaradılışlı biri olarak düşündü durdu hep. Çok erkekler ve kadınlar ruh hastası olabilirlerdi.

İsabelle Teddy'ye gürültü etmemesini işaretle anlattı. Jean Louis uyuyordu. İkisi de dışarı çıktılar. İsabelle biraz solgun, fakat tebessümle Verano'ya baktı.

"Size ne kadar çok minnet borcumuz var."

"Ben büyük bir şey yapmadım ki. İnanınız ki Jean Louis'nin kendisi, kendi kendini iyileştirdi, içindeki kötülüğü tek başına yendi ve illetinden kurtuldu. Artık bundan böyle de eski haline dönemeycek. Normal bir erkek olarak yaşayacak, mutlu olacak. Hayat bu işte...

İsabelle ürpererek:

"Öyle uzaklardan geldi ki bu güne..."

"Geldi ya, siz ona bakın mazmazel İsabelle... Önemli olan bundan, sonrası, geçmişi unutun."

JeanLouis, Marika'nın kendini nasıl ölüme attığını pek hafif geçmişti. Saklamamıştı yukarı odaya, çıktığını ama, zaten fazla bir şey, anlatacak hali de yoktu. O korkunç ölüm bir intihar değil, bir kaza sonucu olmuştu. Lânetli kadın, Bernar'ı uyuttuktan sonra, kurbanının amcasını görünce, kaçmak için pencereye yönelmişti. Oysa kendi çabasiyle ölüme gitmek varmış alın yazısında.

İlkin Jean Louis'de suç aramak niyetinde olan polislere, Leşen ona dokunmadığını ispat etmiş. Üstelik onu itmek değil, yanına yaklaşmadığını bile anlatmıştı. Zaten o anda elinden akan kan, elinde cam parçasiyle durup Marika'yı ürküttüğü yerde birikmiş kalmış, başka kan izi bulunmamıştı. Bernar bu olayları bir serüven olarak düşünüyordu. Hele Teddy Verano'nun yeniden onunla ilgili yazılar ve resimler yayınlatması üzerine gerçekten spor alanında oldukça üne erişiyordu. Sadece bir şampiyon adayı olarak değil, başka sahalarda da ona parlak iş teklifleri yapılıyordu. Hattâ ünlü bir film şirketi de bu teklifçilerin arasındaydı. Fakat koca oğlan hiç birini kabul etmiyordu.

Hele Rozmari ona eskisinden de çok bağlılık ve aşk gösteriyordu. Verano, Jean Louis'nin geleceğini iyi görüyordu. Bu konudaki umutlarını İsabelle'in tutumlarına bağlamıştı.

Sadece İsabelle, Marika'nın bütün kalıntılarını yok edebilir ve Jean Lous'yi mutlu yaşatabilirdi. Klinikten çıktılar nihayet. Dağın tepeciğindeki yol kavşağında temiz havayı ciğerlerine çekerek birbirlerine baktılar. Jean Louis bir sigara yaktı:

"Herşey bir gülüşe bağlı şimdi. Çok olaylar geçti başımdan ama, polis kuvvetlerini, yaşıt olmayan yeğenimi kaçırdılar bahanesiyle, bir vampirin peşinden koşturacağım hiç aklıma gelmezdi doğrusu..."

son

Devamı gelecek sayıda

ORADA YATAN BENİM KARDEŞİMDİR. ONA NE OLDUĞUNU BANA HENÜZ SORMAYIN. SİZE SEBEBİNİ ANLATABİLİRİM. FAKAT BÜTÜN HİKÂYEYİ OKUMADAN BANA İNANMAYINIZ!
HAYALETİN İNTİKAMI
66 SENESİNDE HARPTEN SONRA DEMİRYOLLARI İNŞAATI BAŞLAMIŞTI. BEN VE JOHNNY AVCILIK YAPIYORDUK. BU KOLAY BİR İŞTİ. SMILEY DE BU İŞTE BİZE YARDIM EDİYORDU. JOHNNY VE BEN KAFİ DERECEDE ÖKÜZ ÖLDÜRMÜŞTÜK. GERİSİNİ DE SERBEST BIRAKMIŞTIK.
İYİ İŞ YAPTIK SMILEY!
KAFİ OLDUĞUNA EMİN MİSİN? HALA KAÇIYORLAR!
SEVERIN
BEN KAFİ DERECEDE BUFALO VURDUĞUMUZU BİLİYORDUM. VE GERİ DÖNMEK İSTEDİM. FAKAT JOHNNY DAHA DA ÖLDÜRMEK İSTİYORDU...
BU KADARI KÂFİ DEĞİL Mİ JOHNNY!
HAYIR! HAYIR, HENÜZ DEĞİL! HALA KOŞUŞUYORLAR!

JOHNY İÇİN ENDİŞELENMEYE BAŞLAMIŞTIM. ÖLDÜRMENİN BAZEN İNSANA ACAİP ŞEYLER GETİRDİĞİNİ SÖYLEDİM.

BİR HAFTA SONRA HİÇ RASTLAMADIĞIM BÜYÜKLÜKTE BİR SÜRÜ İLE KARŞILAŞTIK. GÖK GÜRÜLTÜSÜNÜ ANDIRAN SES ÇIKARIYORLARDI... ÇOĞUNU ÖLDÜRMEMİZE RAĞMEN HALÂ BİTMİYORDU...

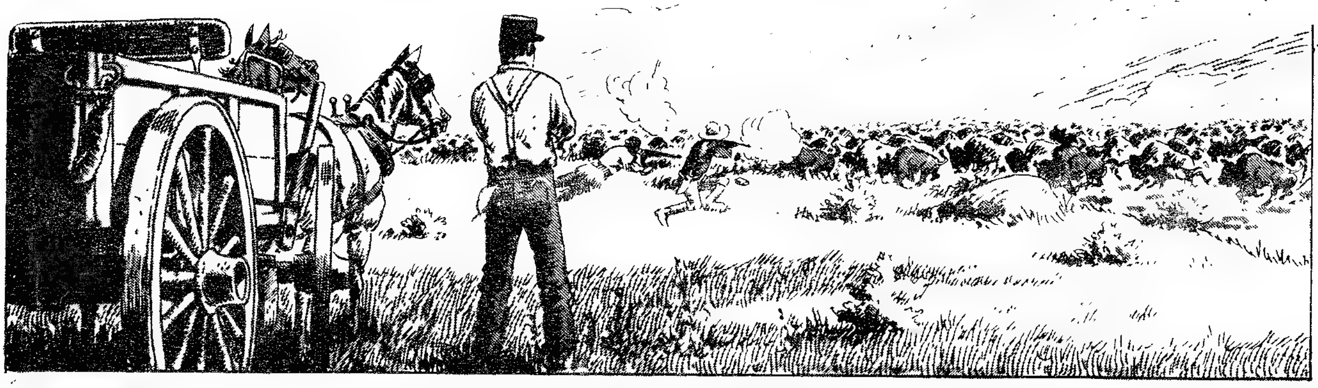

SMILEY, DAHA FAZLA DAYANAMAYIP JOHNY'İ MANİ OLMAK İSTEDİ. FAKAT JOHNY, DELİ GİBİ HAREKET ETMEYE BAŞLAMIŞTI...

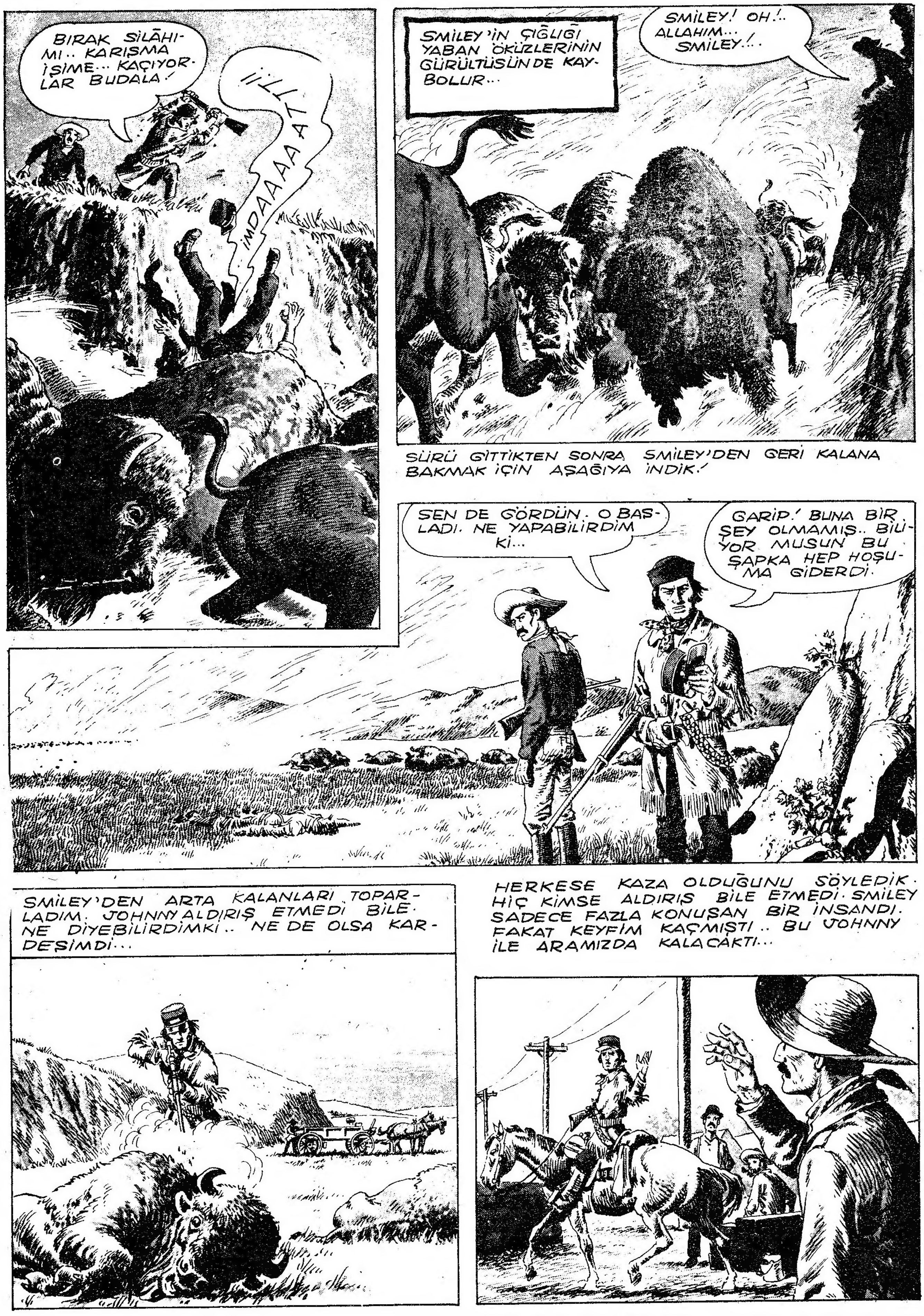
BIRAK SİLÂHIMI.. KARIŞMA İŞİME... KAÇIYORLAR BUDALA!
İMDAAAAAT!!!
SMILEY'İN ÇIĞLIĞI YABAN ÖKÜZLERİNİN GÜRÜLTÜSÜNDE KAYBOLUR...
SMILEY! OH!.. ALLAHIM... SMILEY!..
SÜRÜ GİTTİKTEN SONRA SMILEY'DEN GERİ KALANA BAKMAK İÇİN AŞAĞIYA İNDİK!
SEN DE GÖRDÜN. O BAŞLADI. NE YAPABİLİRDİM Kİ...
GARİP! BUNA BİR ŞEY OLMAMIŞ.. BİLİYOR MUSUN BU ŞAPKA HEP HOŞUMA GİDERDİ.
SMILEY'DEN ARTA KALANLARI TOPARLADIM. JOHNNY ALDIRIŞ ETMEDİ BİLE. NE DİYEBİLİRDİM Kİ.. NE DE OLSA KARDEŞİMDİ...
HERKESE KAZA OLDUĞUNU SÖYLEDİK. HİÇ KİMSE ALDIRIŞ BİLE ETMEDİ. SMILEY SADECE FAZLA KONUŞAN BİR İNSANDI. FAKAT KEYFİM KAÇMIŞTI.. BU JOHNNY İLE ARAMIZDA KALACAKTI...

BUNDAN SONRA İŞTEN İŞE GİRDİM. DEMİRYOLUNDAN ÇOK UZAK OLMADIM. ON YIL KADAR BÖYLE GEÇTİ VE DAHA İYİ İŞ SAHİBİ OLDUM. FAKAT JOHNNYİ GÖRDÜĞÜM ZAMAN OLANLARI UNUTAMIYORDUM. O HALÂ BUFALO ÖLDÜRÜYORDU. BÖYLECE KONUŞACAK BİR ŞEYİMİZ OLMADI.
KIZILDERİLİLER SAVAŞA BAŞLADI. FAKAT BEN DÖĞÜŞMEDİM. KAFAMDA BAŞKA ŞEYLER VARDI.
UZUN SÜRMEZ SÜE KENDİ YERİMİZ OLACAK!
JOHNY'DE KIZILDERİLİLERLE SAVAŞMADI. FAKAT ONUN KENDİ SEBEPLERİ VARDI...
KIZILDERİLİ PATIRTISI SONA ERDİ. DEMİRYOLU İNŞASI YENİDEN BAŞLADI. VE ADAM TUTMAYA BAŞLADI. BİR GÜN BÜRODA İKEN...
JOHNY, BEN DE TAM SENİ DÜŞÜNÜYORDUM.
İYİ EDİYORSUNUZ, GÜZEL, BEN... BANA GELİNCE... İŞ, CANIMI SIKMAYA BAŞLADI... ARTIK AVCILIĞA İŞ KALMADI...
BUFALO AVCILIĞI MI? ORTALIK SIĞIR DOLDU. KİMSENİN AVCILARA İHTİYACI YOK. BAŞKA BİR İŞ DÜŞÜNÜYOR MUSUN?
FAKAT BU BENİM KANIMA İŞLEMİŞ.. TEŞEKKÜRLER!
JOHNNY, ARTIK BÜYÜK SÜRÜLERİN ARTIK KALMADIĞINI ANLIYAMIYORDU. ARAZI ÇİTLERLE ÇEVRİLMİŞ VE SÜRÜLMÜŞTÜ. ARTIK JOHNNY GİBİ ADAMLARA YER YOKTU...

KORKU

4. *CİLDİ HAZIRLANIYOR*

KORKU Pazartesi günleri çıkar haftalık heyecan dergisi.Sahibi ve Sorumlu yönetmeni: Y.Y. adına Muhtar Yavaşça.Yönetim yeri:Saadet Han kat 5 Caaloğlu İstanbul.Telefon:27 30 07.Dizildiği ve Düzenlendiği yer :Yavaşça Yayınları Baskı:Duran Ofset Kapak ve İç filmler: Fotografik Film Atelyesi

Düzenleme : Akşamsefası